

O Maria in het uur van mijn dood,
toen mijn lippen, uw naam niet meer konden aanroepen,
sprak mijn hart nog tot U.

†

BID VOOR DE ZIEL VAN

Mejuffrouw

Clara, Adèla, Prudentia MAES

dochter van wijlen

Prosper en Pelagie VAN DEN DRIESSCHE

geboren te St-Blasius-Boekel de 17 mei 1896 en god-
vruchtig overleden te Ronse de 6 september 1986, na het
ontvangen van het Sacrament van de zieken.

Zij was lid van verschillende kristelijke verenigingen.

Terwijl de zon zomermoe wegkroop in de schoot van
de herfst, is Clara even stil weggegaan naar de nacht van
de dood, uitgegaan als een kaars en wachtend op het
Nieuwe Grote Leven. Alleen God kent de kracht van het
kleine leven, zoals Clara geleid heeft, bekommerd om
kleine dingen, omringd door kleine zaken, binnen een
kleine gemeenschap. Maar zolang de Schepper de hori-
zon blijft, is de betekenis van het leven groot. En daarom
is het goed te weten dat niets van het goede dat iemand
doet, verloren gaat. Daarom is het goed dat alleen God de
inhoudelijkheid bepaalt, én beoordeelt, waarbinnen ie-
mand ontstaat, groeit en voleindt.

Gods ingrijpende hand heeft aan Clara's leven een
grotere dimensie gegeven dan iemand vermoedt. Met
zorgen om broer en zuster, met voortdurende belangstel-
ling voor de dorpsgenoten, met genegen medeleven met
"onze Ernest zijn kinders". De eenzaamheid en de
moehheid verdrong ze met de fierheid van de vlaamse
volksvrouw, die zich niet laat gaan, die verbeteren doorgaat
hoewel de weg soms moeilijker was.

En altijd was zij christelijk geïnspireerd. Het "Zon-
nig Licht dat door haar woning speelde", gaf warmte aan al
die bij haar binnentrad. Talrijk waren zij die bij Clara
over de vloer kwamen en altijd had Clara iets te geven.
Dit was een van haar leidmotieven: gastvrijheid ter ere
Gods. En als de bezoeker weg was, stak zij de kaars aan,
de gewijde kaars van Onze Lieve Vrouwke van Lourdes
voor een veilige thuiskomst. Haar Maria-verering was een
voorbeeld van betrouwen.

Lieve Tante, nu hebt gij een veilige thuiskomst gevon-
den. Alle zeven hebben wij gemijmerd rond uw doods-
bed. De vrede straalde op uw rustig gelaat.

Wij waren blij met u en zullen U niet vergeten.

Lieve geburen en kennissen, bedankt voor de hulp die
gij mij hebt gegeven gedurende de vele jaren dat ik het
niet meer alleen kon. Gij hebt ervoor gezorgd dat ik zo
lang mogelijk in mijn huis kon blijven.

Bedankt, liefste nicht Agnes, voor de zorgen waarmee
gij mij dag en nacht hebt omringd. Mijn laatste leventijd
is zorgeloos verlopen dank zij U en het geduld en gene-
genheid van uw schoon gezin.

De families MAES en VAN DEN DRIESSCHE,

bedanken U voor de blijken van medevoelen en gebed.